

Kratka Dnevna Zgodba

RAZKOLNIKOV:

SMRT KRIVČKOVE ŠPELE

V naši gorski vasi so novice dekaj redke. Vsako leto enkrat v jamejce orožniki tri znane divje lovice, nepopoljšljive grešnike in jih odpeljejo za nekaj tednov na ričet. Fantje se na proščenju vsako leto postrani gledajo, stepe se skoro nikoli več ne, kar je pač dobro in prav, čemu bi se pa človek drzal z nožem in pobijal kakor žival, saj vojske preskrbe za tako žalostno zabavo, ki jo je kmalu prevč. Tako je pri nas res malo novice, če pa doživimo kaj novega, tedaj vsi vaščani dogodek premlevajo, mu skušajo priti do korenin, modrujejo in iščejo vzrok. Radi tudi slučaj nalašč izpreminjajo in se vraščujejo:

“Kaj pa, če bi se zadeva tako le vršila, kaj bi bilo potem?”

Sicer so pa naši vaščani do bri in miroljubni ljudje, ki se ne prepirajo ne z Bogom, ne z ljudmi ter sta župnik in župan z njimi zadovoljna.

Lansko jesen je pa naša vasica doživela poseben slučaj, ki je sicer zelo žalosten, toda resničen.

Krivčkova Špeta je bila suhljata in visoka ženska. Njen glas je bil globok in hripav, njene besede trde in večkrat zabeljene z ostro kletvico. Sicer ni bila hudobna ženska, pač va je bila izgubljena revica, ker je preveč rada pila žganje. Če pa ženska pije žganje, je pa še posebno žalostna.

Lani je bilo po naših travniških in hrihih posebno veliko brinja. Ljudje so ga pridno brniti in prodajati, a tudi žganje so kuhali. Pravilo, da je nečreka brinjeveca za zdravje. Brinjeve jagode so res zdravilne in morda požirek res ne škodi odraslemu človeku, če se slabo počuti. Špeta si je pa mislila drugače. Bila je prepričana, da je brinjeveca najboljšje zdravilo, ki ga mora človek vliviti vase kakor vodo, da ostane zdrav in krepak.

Špeta je bila že čez šestdeset let stara, a na zdravje je po svoje pazila. Ker je bila prepričana, da je brinjeveca zdravilo za njo, se je spomnila:

“Brinja je dovolj. Čemu bi samo sem in tje kupila kako šilec brinjeveca? Sama si bom nabrala brinja in si skuhala zdravilne žganjice nič koliko.”

Rečeno storjeno. Šla je k bratranču in ga toliko časa nadlegovala, da ji je obljubil kotel za kuhanje žganjice. Nato je šla nabirati brinjice.

Špeta je bila sicer že precej stara, a v hrib je lezla urno kakor koza, saj jo je podpirala

vesela misel, da se bo lahko nalukala brinjeveca po mili volji in ta misel jo je krepila in ji dajala pogum, da je vztrajala. Ko se je utrudila, je nekoliko počila in potem spet začela ter se sama čudila, da ji že misel na dobri brinjeveček daje toliko moči in volje.

Kotel je zavlekla na svojem samotežu na zapuščeno gmajno pod hribom za svojo polrazpalo koč, pripravila si je drv in kmalu je pričela kuhati. K nji je začel samo kak pastir, ki ji je potem ponagajal, a sicer ni bilo nikogar.

Špeta je kuhala in kuhala, pa ji je šlo kuhanje vse prepočasno. Ko je žganjica začela dišati, je ženica takoj segla v zanjemalko vanjo in si jo natočila v lonec, čeprav še ni bila skuhana.

Pridno je kuhala in vmes oroznala kotel. Ko je bil brinjevec skuhan, ga ni bilo skoro nič, ker je že vsega poprele požlampala. Ostanek je majalen se odnesla v grmovje, kjer je spet srčala žganje še narvoj in je naposled obležala.

Bratranec je prepozno zvedel, da Špeta kuha žganje in ga spriti pridno lučka. Njemu je lagala, da bo skuhala brinjevece in ga nesla v mesto predat. Očihitel je na gmajno. Špelice pa ni nikjer mogel iztakniti.

Prianka je mirno ležela v grmovju. Njena glava je bila težka kakor iz svine. Čudno prikazni so se vrstile v njeni pijski omamljenosti. Eukrat se ji je zdela, da vse mesto raz dreves same kače in se stežajo k nji. Drugič je videla, kako obšeo okoli nje same črne mečke in mišjakače z žalostnimi preunljivimi glasovi.

Vzlihovala je in se trudila da bi se odvrlekla kolikor močje daleč proč od drevja in grmovja, pa je zalezla v gravo in občepela v blatni vodi. Na slonila je glavo na kamen in zadrževala. Dolgo je spala. Ko se je prebudila, jo je vse bolelo. Zlezla je nazaj na travnik, kjer je imela svoj ljubljene lonec z brinjevecem. Hlastno je popila vse kar je bilo še v loncu in obležala kakor klada. Čutila je, da je zelo trudna in bolna, čeprav je pila samo zdravilo.

Sam vrag ne je pr. motil, da sem pila žganje, ko že ni bilo nekuhanjo. E, v brinjica mora biti pač nekaj strupa, če ne bi ne bila tako zdelana — je modrovala in se plašno zazrla v prikazni, ki so se svet pojavljale pred njo. Podila jih je, se je zila in klela, ter nazadnje

poskušala moliti, a prikazni so ostale.

Vsa se je tresla, ko se je počasi dvignila, a spet jo je kar zavrtele, padla je in se onesvestila, saj ni bilo nič čudnega, ker je popila toliko strupa.

Dolgo je ležala v grmovju. Ko se je nekoliko zavedla, je zlezla po vseh štirih iz njega. Pastirji so jo videli in so se je kar prestrašili, vsa blatna, zmružena in raztrgana se jim je zdelala kakor pošast. Ko so jo spoznali so jo spravili v bajto, ki je bila komaj deset minut oddaljena od travnika, pa le ni mogla sama domov.

Sporočili so bratranču kako je Špeta in postal je po zdravniška, ki jo je pregledal, znal z glavo in rekel, da ne bo nikoli več zdrava, ker je vsa zastrupljena z alkoholom, ki jo je menda vsjo požgal.

Špeta je nekaj časa mirno ležala v svoji postelji. Ponoči pa je vstala in kričala ter blaznela. Dva možka sta jo komaj ukrotila in povezala.

Naslednji dan so jo hoteli odpeljati v blaznico. Preden so jo naložili na voz, se je predramila in čisto pametno vprašala:

“Kakšne komedije pa uganjate z menoj?”

“Špeta, žalostna pot te čaka, zakaj si se ga tako nalukala?” ji je nekdo odgovoril.

“Samo kozarček brinjeveca bi še rada,” je odvrnila, sklonila glavo in že je ni bilo več med živimi.

Zakladi potopljene španske armade

Armada pomeni dandanes brez dvoma poraženi. Toda vojaško silo na suhem. Toda zgodilo se je, da je nastal takrat velik vihar, ki je večji del tega silnega vojnega brodogvoja razpršil in deloma potopil. Od meseca julija do septembra je Španija izgubila 72 velikih ladij ter 10,000 mož. Takrat je nastalo na Španskem veliko žalovanje, saj je skoraj vsaka hiša obžalovala smrt katkega svojca.

Ko je velikanska morska bojna sila jadrnala proti Angliji, je naenkrat zmanjkalo vetrnada se ladje niso mogle premikati. Takrat so seveda ladje šele vozile z jadri, deloma so jih potiskala naprej vesla galjotov. Tako so minevali tedni. Potem pa je začel pihati močan južni veter, nakar je poveljnik španskega brodogvoja sklenil vrniti se v domovino, in sicer takko, da bi z južnim vetrom objadral vso Anglijo ter se po drugi strani vrnil nazaj na

Špansko. Toda na severu od Škotske je brodogvoje zajel velik vihar, ki je vsaj polovico ladij uničil.

Med nekaterimi drugimi ladjami se je takrat rešila tudi blagajniška ladja, ki je vozila seboj vso vojno blagajno in velike množine zlata v palcih. Ta ladja je srečno priplula do škotskega otoka Mull. Kapitan te ladje se je dogovoril s škotskim guvernerjem tako, da mu bo ta dal živez in vodo, kar bi Španci plačali. Guverner je bil sovrtažnik angleške kraljice Elizabete.

Tako je nazadnje poveljnik te španske ladje na tem otoku pričakal, da se je vreme spreverglo ter da je lahko mirno odjadral proti španski domovini. Španska ladja je bila sedaj dobro založena z živezem in piščo. Toda na tem otoku je živel možak, ki je bil zagrozen sovražnik Špancev ter pristaš kraljice Elizabete. Ta mož se je imenoval Donald. V svoji strasti se je skrivaj vtihotapil na špansko ladjo. Ko je ladja bila dovolj daleč na globokem

morju, je spodaj zažgal sode s smodnikom, nakar je ladja z vsem, kar je na njej bilo živega, zletela v zrak. Milijoni zlata pa so se potopili. To je bilo leta 1588.

Od istega časa tisti zaklad počiva nekje na morskem dnu. Že pred vojsko so se našli na Angleškem ljudje, ki bi radi na zaklad poiskali ter ga dvignili. Tudi po vojski so poskušali najti mesto, kjer je potopljena tista ladja. Toda vedno je bilo brez uspeha. Sedaj pa je neki holandski inženir iznašel aparat za potapljanje, s katerim upa najti potopljeno ladjo in njene zaklade. Angleška vlada mu je že dala dovoljenje. On si veliko obeta, kdo ve, kaj bo.

Listnica uredništva.

FRANK Y. — Kumni se pravi po angleško “caraway seed”, oreščku pa “nutmeg”.

ADVERTISE in “GLAS NARODA”

Spisi Josip Jurčica:

- I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi poljarji. — Domen. — Dva prijatelja.
- II. ZVEZEK: Jurij Kobilica. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski zolnir. — Grad Rojinje. — Golida.
- III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.
- IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.
- V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.
- VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.
- VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pipa tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.
- VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenska. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovenca Andreja Pajka.
- IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir gradel. — Ponarejeni bankovci.
- X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbrani Spisi

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminske novele. 253 strani.

V Štefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske močnodnosti. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klena postava župnika Štefana Golje, ki da v pravem pomenu besede “življenje za svoje ovce.” Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki “Pustina pridiga.” in “Pulver und Blei” ter biser naše novelistike: “Gospoda Matije zadnji gost.”

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

Tunel

(Spisal B. Kellermann)

Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Genialni inženjer MacAlana vodi ogromno delo. Cele armade delavcev se zari-vajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelj strahovita katastrofa, ki skoro popolnoma uniči že napravljeno delo in katere žrtve je tisoč in tisoče delavcev. Toda železna volja MacAlana ne odneha, dokler ne steče med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak. Skozi tse delo se čuti orjaški ritim, ki mestoma kulminira v grandioznih opisih in dogodkih. Tunnel je ena najzanimivejših knjig svetovnega slovstva.

259 strani . . . \$1.20

Naročite pri:
**Knjigarni
Glas
Naroda**
216 W. 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

JAPONSKO-KITAJSKA VOJNA

Slika je bila posneta v Nankingu kmalu zatem, ko so japonski letalci vrgli v mesto veliko število bomb.

Bogovec Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romani so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo postavo našega velikega narodnega gospodarja 18. stoletja, Petra Pavla Glavarja. Hrbtenico temu delu trzori že pred leti napisana večerniška zgodba o mladostnih letih Glavarjevih, a dopolnil je to mladostno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelah, na njegovem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kontese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam postvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slovenska zemlja sama.

Cena \$1.50

